

XII.

ЗАЩИТАТА НА ШИПКА.*]

Първото поевяване на Сюлеймана. — Черкезитъ и ополченцитъ въ Казанлъкъ.—9-й Августъ : — първо дѣло.—Българскитъ дружини.—Чудеса отъ храбрость.—11 Августъ : най-критическия день.—Клѣтвата на орловцитъ и ополченцитъ.—Отчайване.—Момента на спасението.—Генералъ Радеcki.—12 Августъ : превратенъ день.—Раняване на Драгомирова.—14 Августа : отпочивка.—Загубитъ.—Епизоди.—Българскитъ селени-водоносци.—Смъртъ на ген. Дорожинский.—5 Септемврий.—Загуби на 5 Сеп.—Свършено отблъсване на турцитъ.—Смѣняване на Сюлеймана.—Реуфъ-паша.

Сполученото опирание на Османъ паша въ Плевень и оттеглянето на Гурко изъ забалканския край даде сърдце и душа на турскитъ военни паши. Забързахъ азиатскитъ *кахрамани* да са явятъ силни и смѣли. Наслѣдника на първия турски сер-аскеринъ Абдула-Керима, потурнака-нѣмецъ Мехмедъ Али паша отъ полвината Юлия непрестанно са опитва да са промъкне презъ армията на Господаря-Наслѣдника, Александра Александровича, армия която бѣше расположена по всичката линия на Кара-Ломъ. Презъ Августа Мехмедъ-Али-паша поченъ още по сериозни нападателни дѣйствия : на 10 Августа—при Аяслари, на 18 — при Кара-Хасанкюю и на 24 противъ Кацелово и Аблово. Армията на Османпаша сѣщо са поопитала да нападне : на 19 Августа тя силно са впуснѣла въ атака при Пелишатъ и Сталевица. Но най-сериозно, най-упорно и най-рѣшително, рѣшителность до буйность бѣше нападането на Сюлейманъ-паша, противъ армията на когото още единъ пѣтъ са покрихъ съ слава българскитъ дружини.

Войскитъ на Сюлеймана занимавали долината на Тунджа. На 4 августа тѣ сѣ опитали да ударятъ презъ Хаин-

*] Подъ названието Шипка ний ще разбирами самото устѣе, прохода.